

UZASADNIENIE

zarządzenia przewodniczącego z dnia 26 marca 2020 roku

w przedmiocie wymiaru zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki na okoliczność niewykonywania przez powodów prawidłowo usług obsługi kampanii G. A. co najmniej od 1 czerwca 2019 roku, skutków braku działań powodów dla kosztów oraz skuteczności kampanii, a także celem ustalenia, czy były prawidłowo wykonywane przez powodów na rzecz pozwanego w okresie od kwietnia do września 2019 roku usługi pozycjonowania SEO, a jeżeli usługi były wykonywane, wysokości przeciętnego wynagrodzenia, jakie byłoby należne za tego rodzaju usługi (k. 35 akt sprawy).

Wobec powyższego zarządzeniem z dnia 26 marca 2020 roku przewodniczący wezwał pozwanego do uiszczenia tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego kwoty 2.500 zł, złożenia dowodu jej uiszczenia – w terminie dwutygodniowym pod rygorem skutków procesowych przewidzianych w art. 130⁴ § 5 k.p.c.

Pozwany wniósł o uzasadnienie przedmiotowego zarządzenia, zapowiadając zamiar jego zaskarżenia zażaleniem i powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie III CZP 15/19, który dopuścił taką możliwość.

Wysokość i zasady przyznawania wynagrodzenia biegłym są regulowane w ustawie z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 tekst jedn., dalej jako u.k.s.c.) oraz rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z dnia 30 kwietnia 2013 r. poz. 518).

Zgodnie z art. 89 ust. 2 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków (należnych z uwagi dyspozycję art. 89 ust. 1 u.k.s.c) na podstawie złożonego rachunku. Stosownie do treści art. 89 ust. 3 u.k.s.c. wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych. Paragraf 2 wyżej wskazanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości stanowi, iż stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (1,81 % aktualnej kwoty bazowej odpowiada stawce 32,29 złotych).

Z kolei w myśl art. 130[4] § 5 k.p.c. strona, która wnosi o podjęcie czynności połączonej z wydatkami obowiązana jest uiścić zaliczkę na ich pokrycie w wysokości i terminie oznaczonym przez sąd, co rozumieć należy w ten sposób, że zaliczka, która służy do sfinansowania wydatków **i odpowiada zazwyczaj ich przewidywanej wysokości.**

Biegli sądowi z zakresu informatyki powoływani są przez sąd relatywnie rzadko, w nielicznych sprawach, w przeciwieństwie np. do biegłych z zakresu techniki samochodowej, którzy sporządzają liczne opinie w powtarzających się kategoriach spraw i wysokość ich wynagrodzenia jest łatwa do przewidzenia. W niniejszej sprawie, która nie jest typową, powtarzalną sprawą rozpoznawaną przez sąd gospodarczy, przewodniczący określając wymiar zaliczki na kwotę 2.500 zł, miał na uwadze stopień skomplikowania sprawy oraz szeroki zakres tezy dowodowej we wniosku pozwanego. Nie ulega wątpliwości, że wymiar zaliczki opiera się na swego rodzaju szacunkach, bo jak wskazano wyżej, biegli informatycy powoływani są w sądzie sporadycznie i trudno z góry ustalić, jaką kwotą zamknie się ich wynagrodzenie. Przewodniczący nie ma wiedzy specjalnej, czy sporządzenie opinii w sprawie niniejszej istotnie

wymagać będzie „jedynie zapoznania się z wydrukami z działań na koncie pozwanego w G.”, a tym bardziej czy na dokonanie tych czynności biegły poświęci 1 godzinę, a sporządzenie jej na piśmie zajmie 1-2 godziny, jak uważa pozwany. Natomiast przewodniczący jest w stanie z dużym prawdopodobieństwem założyć, że wynagrodzenie biegłego sądowego nie zamknie się kwotą ok. 100 zł za 2-3 godziny pracy. Nie jest wykluczone, że biegły będzie dokonywał oględzin systemów informatycznych powodów, a poza tym czasochłonne jest również zapoznanie się z aktami sprawy, jak i również sama redakcja opinii na piśmie. Doświadczenie procesowe wskazuje, że strony często zgłaszają zarzuty do opinii lub wymaga ona wyjaśnienia w drodze uzupełniającej opinii ustnej na rozprawie. Te czynności biegłego także wymagają dodatkowej pracy i czasu biegłego, a co za tym idzie generują koszty. Z tych względów przewodniczący określił wymiar zaliczki na kwotę 2.500 zł.

Natomiast przewodniczący nie traci z pola widzenia, że wymiar tej zaliczki może uleże zmianie (zmniejszeniu) w razie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z uwagi na art. 89a u.k.s.c., który umożliwia ustalenie wynagrodzenia należnego biegłemu w taki sposób, aby odpowiadało ono nakładowi jego pracy. Dzięki nowelizacji u.k.s.c. możliwe jest uzgodnienie i określenie wysokości wynagrodzenia biegłego przy akceptacji sądu, ale jednocześnie w uzgodnieniu dokonanym przez samego biegłego i strony.

Dla porządku wskazać należy, że stan prawny, będący podstawą rozpoznania zagadnienia prawnego rozstrzygniętego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie III CZP 15/19, na którą powołał się pozwany, uległ zasadniczej zmianie w wyniku wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2019 r. poz. 1469). Niemniej jednak mając na uwadze zastosowaną przez Sąd Najwyższy liberalną, rozszerzającą wykładnię przepisów dopuszczających możliwość zaskarżenia zarządzeń przewodniczącego oraz niezmienną treść art. 95 ust. 2 pkt 2 u.k.s.c., przyjąć należy, że skoro zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego podpada pod pojęcie wydatków, a te są kategorią kosztów sądowych (art. 2 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 pkt 3 u.k.s.c.), to na zarządzenie przewodniczącego służy zażalenie do sądu drugiej instancji na podstawie art. 394 § 1 pkt 6) k.p.c., gdyż jego przedmiotem jest obciążenie kosztami sądowymi. Aczkolwiek w doktrynie pojawiły się także poglądy odmienne, a mianowicie, że zażalenie na zarządzenie przewodniczącego wzywające stronę do wniesienia zaliczki na wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego przysługuje na podstawie art. 394[1a] § 1 pkt 9 w zw. z art. 398 k.p.c. , to jest do innego składu sądu pierwszej instancji (tak M. Kuchnio w Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie procesowe. Komentarz pod red. O.M. Piaskowskiej, WKP, 2020). Jak również, że zażalenie w ogóle nie przysługuje, wobec wyłączenia możliwości zaskarżenia zarządzenia przewodniczącego w przedmiocie wymiaru opłaty w znowelizowanym k.p.c.

Sygn. akt XI GC 348/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)